

INTEGRARE VERSUS INCLUZIUNE

Moldovan Ana-Maria - Prof. psih. CJRAE/ CJAP Cluj

Integrare

≠

Incluziune

* Asimilarea unui copil în educația generală, unde acesta se adaptează (sau nu) politicilor, practicilor și curriculum-urilor existente.

* Instituția în sine rămâne în mare parte neschimbată, dar cu adăugarea anumitor elemente care să răspundă copiilor cu nevoi diferite.

* Modalitate de realizare, atingere a normalizării

PRESUPUNE:

- Focalizare pe copil / elev / tânăr
- Examinarea copilului de către specialiști;
- Diagnosticul rezultatelor;
- Programe pentru copii/elevi;
- Plasarea în programe adecvate.

* Necesitatea ca sistemul educațional și instituțiile educaționale să se schimbe și să se adapteze pentru a răspunde nevoilor elevilor.

* Un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având ca scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor copiilor.

* Orientarea și concentrarea acțiunilor școlii ca instituție deschisă pentru toți.

PRESUPUNE:

- Focalizare pe grup de copii/clasă;
- Examinarea copilului de către factori implicați în desfășurarea procesului instructiv-educativ;
- Crearea unui mediu adaptativ și a condițiilor de sprijinire a copiilor în grupă/clasă;
- Strategii pentru profesori;
- Colaborare în rezolvarea problemelor.

Depășește-ți prejudecățile!